

بررسی عملکرد الیاف پلیپروپیلنی در ساختار بتن غلتکی

علی فروغی اصل^{*} و وهاب نادری زرنقی^۱

^۱ عضو هیئت علمی، دانشکده مهندسی عمران، دانشگاه تبریز

^۲ دانشجوی کارشناسی ارشد عمران- سازه‌های هیدرولیکی، دانشگاه تبریز

چکیده

مزایای اقتصادی و سرعت بالای اجرای بتن غلتکی، موجب گسترش کاربرد آن در صنعت سدسازی شده است. هدف از این پژوهش آزمایشگاهی بررسی تأثیر الیاف پلیپروپیلنی با مقادیر مختلف بر روی خواص مکانیکی بتن غلتکی می‌باشد. در این پژوهش با استفاده از مصالح محلی، سیمان معمولی صوفیان، میکروسیلیس، فوق روان‌کننده و پودر سنگ در طرح اختلاط بتن، از الیاف پلیپروپیلنی ساخت کارخانه اصفهان و در اندازه‌های ۶ و ۱۲ میلی‌متری و در مقادیر $0/۳۵$ ، $0/۷$ و $1/۴$ (Kg/m^3) و با عمل‌آوری در مخازن آب معمولی در زمان‌های معین، نمونه‌های استوانه‌ای تهیه و تحت آزمایش‌های مختلف مکانیکی قرار گرفته است. مقایسه نتایج انواع نمونه‌های تهیه شده با نمونه‌های شاهد در شرایط عمل‌آوری یکسان، بهینه‌ترین اندازه الیاف و مقدار درصد مصرف با توجه به مشخصات طرح اختلاط و مدت عمل‌آوری نشان می‌دهند که مصرف الیاف موجب بهبود کیفیت نمونه‌ها و افزایش ۲۰% مقاومت کششی شده است. همچنین مقدار بهینه اندازه و مصرف برای انواع طرح اختلاط‌های بتن ارائه شده است که می‌تواند جهت کارهای اجرایی در اختیار طراحان و مجریان پژوهه‌های عمرانی قرار گیرد.

واژگان کلیدی: بتن غلتکی، الیاف پلیپروپیلنی، مقاومت فشاری، دوره عمل‌آوری، توبی شدن الیاف.

توجه به سرعت بالای اجراء، موجب اقتصادی شدن آن‌ها نیز گردیده است [۴]. همچنین این روش امکان ترمیم در سدهای قدیمی را که از نظر پایداری یا ظرفیت تخلیه سیالاب با مشکل مواجه بودند تأمین نموده است.

در سال ۱۸۶۸، هنری رید^۱ این نظریه را بیان کرد که "در طرح اختلاط بتن باید از کمترین مقدار آب استفاده شود تا بهترین نتیجه حاصل شود" و از آن زمان، تئوری استفاده از کمترین آب به وجود آمد. در دهه‌های اخیر قرن بیستم، تولید بتن‌های خشک بدون تراکم و کوبیدن زیاد منجر به کاهش کیفیت و کاهش مقاومت بتن تولید شده می‌شد؛ ولی با به کارگیری و ظهور دستگاه‌های ویبره، بتن‌های با اسلام‌پ صفر به عنوان مصالح سازه‌ای واقعی بکار برد شدند. لذا کاربرد بتنی با اسلام‌پ صفر گسترش یافت و هم اکنون بتن با اسلام‌پ صفر دو کاربرد اساسی و وسیع دارد: بتن غلتکی و بتن پیش‌ساخته [۵].

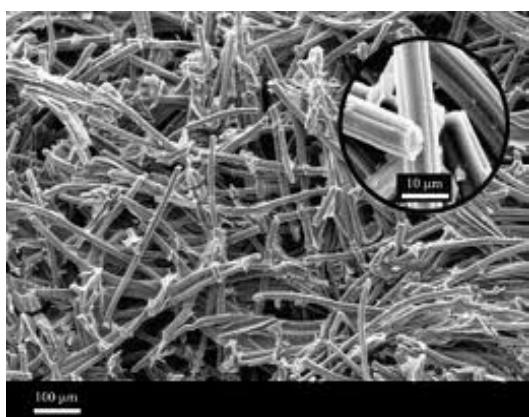
با توجه به آسیب‌پذیری سدهای خاکی، متخصصین در گرددۀ‌های آسیلومار به دنبال نوع جدیدی از مصالح برای سدسازی بودند که این‌می سد بتُنی و سرعت اجرای سد خاکی را توأمًا دارا باشد تا این که ایده و ابتکار جدید احداث سد بتُن غلتکی مطرح شد. کاربرد مهم بتن غلتکی از سال ۱۹۶۰ با استفاده وسیع از این بتن در سد Alpe Gera در ایتالیا شروع شد.

۱- مقدمه

بتن غلتکی، یکی از بادوام‌ترین و محکم‌ترین مصالح ساختمانی می‌باشد که استفاده و کاربرد آن در سال‌های اخیر افزایش یافته است [۱]. اصطلاح بتن غلتکی به خاطر ماشین آلات غلتکی که برای تراکم آن به کار می‌رود استفاده می‌شود. بتن غلتکی، بتُنی است با اسلام‌پ صفر که قابلیت تحمل وزن غلتک قبل از گیرش سیمان را داشته باشد. مصالحی که برای تهیه بتن غلتکی به کار می‌رود همانند بتن معمولی است. کاربرد بتن غلتکی بیشتر در کارخانجات، ایستگاه‌های پمپ گاز، فرودگاه‌ها و جاده‌هایی که روسازی آن‌ها در معرض بارهای دینامیکی و یا در جاهایی که ترافیک در آن کم باشد ولی وسایل نقلیه سنگین از روی آن‌ها حرکت کنند، می‌باشد [۲]. از مزایای این نوع بتن می‌توان به کاهش سیمان مصرفی و به تبع آن کاهش حرارت هیدراتاسیون، استفاده از مصالح دانه‌ای نسبتاً گستره در بافت بتن، امکان احداث انواع سازه‌های هیدرولیکی و غیره‌هیدرولیکی و المان‌های جاتی آن‌ها به صورت پیوسته و بالاخص مزایای اقتصادی و سرعت اجرای بالای آن اشاره کرد [۳]. بتن غلتکی را می‌توان مهم‌ترین تحول و دستاورده صنعت بتن در ساخت سدها، پل‌ها، جاده‌ها و دیوارهای حایل در ربع قرن گذشته به حساب آورد. این فناوری امکان احداث سازه‌های فراوانی را با استانداردهای فنی و این‌منی مناسب فراهم کرده و با

باعث کاهش مقاومت و دوام سازه می‌گردد. در ضمن مواد حاصل از ترکیب شیمیایی یون کلر با فولاد با توجه به شرایط خوردگی، حجمی در حدود ۴ تا ۱۰ برابر فولاد خورده شده دارند و این افزایش حجم باعث ایجاد تنفس‌های کشنشی بزرگی درون بتن شده و به سازه خدمات جیران نایدیری را وارد می‌کنند. اگر چه این روش‌هایی مثل استفاده از روکش‌های ویژه روی بتن یا مواد افزودنی ضد خورندگی برای کاهش خوردگی بتن به کار می‌روند [۷]، راه حل مناسب و بهتر برای کاهش خوردگی و آسیب‌های ناشی از تهاجم اسیدی، خوردگی کلریدی، تهاجم سولفاتی، کربناتیون و واکنش قلیایی مخصوصاً در سازه‌های هیدرولیکی استفاده از مواد و مصالحی است که نسبت به عوامل خورندگ و فعال محیط حساسیت کمتر و مقاومت بالاتری داشته باشند و الیاف پلیمری از جمله الیاف پلیپروپیلنی می‌توانند انتخاب مناسب و موجهی در این مورد باشند. تکنیک مسلح به الیاف به عنوان بتن الیافی عموماً بر مبنای پخش تصادفی الیاف در بتن می‌باشد که در شکل (۱) نشان داده شده است. الیاف مقاومت کشنشی و شکل‌پذیری ملات و بتن را به نحو قابل توجهی افزایش داده و رفتار بتن را از حالت ترد به حالت شکل‌پذیر در می‌آورند. کاربرد الیاف به طور فراغی از اوایل ۱۹۶۰ در کشورهای صنعتی پیشرفت‌های آغاز شد و در طی این چهار دهه گذشته، جنس و شکل الیاف و نحوه ساخت بتن الیافی بهبود یافته و کاربردهای آن نیز فزونی یافته است. هم اکنون الیاف به عنوان یکی از مواد ساختمانی ملزم بتن در اکثر کشورهای به نحو چشمگیری مورد استفاده قرار می‌گیرد [۸].

الیاف معمولاً به صورت درصد حجمی از بتن، مورد استفاده قرار می‌گیرد و مقدار درصد آن با توجه به آزمایش‌های مختلف و داده‌های طراحی مشخص می‌گردد. الیاف در کاهش جمع‌شدگی پلاستیک اولیه بتن نقش مؤثری دارند.

شکل ۱- جهت‌گیری تصادفی الیاف داخل بتن

رافائل در سال‌های ۱۹۷۰ و ۱۹۷۲ طی دو کنفرانس تحت عنوانین ساخت سریع سدهای بتنی و ساخت اقتصادی سدهای بتنی وزنی، سدهای وزنی بهینه را به عنوان اقتصادی‌ترین راه حل بین سدهای خاکی با حجم زیاد و سدهای وزنی بتن متعارف با حجم کم معرفی کرد. در سال ۱۹۷۰ جهت حفظ سدهای بتنی در بازار سدسازی، سدسازان و طراحان در شهر آسیلومار کنفرانسی را دایر کردند که در آن پروفسور ژروم رافائل^۱ از دانشگاه برکلی در مقاله خود با عنوان "سد بتنی وزنی بهینه" چنین گفت: "آیا ممکن است سدهای وزنی بتنی با مصالح‌گران قیمت و سدهای خاکی با مصالح ارزان ابزاری جهت رسیدن به نوع جدیدی از سدهای وزنی باشد" [۶]. این مقاله ایده‌هایی را مطرح کرد که تا اندازه‌ای مبتنی بر تئوری استفاده از مخلوط خاک و سیمان برای سدسازی بود. نتایج تحقیقات انجام شده و Lost Creek، Tine Ford در سال ۱۹۷۳ مزایای اقتصادی بودن بتن غلتکی Mississippi و تعمیرات فوری تونل خروجی سد Tarbela در پاکستان با ۳۵۰,۰۰۰ متر مکعب بتن ریزی طی ۴۲ روز در سال ۱۹۷۵ سرعت اجرای بالای این نوع را به اثبات رساند. در ایران نیز، چندین سد بتن غلتکی از قبیل سد جگین، سد زیردان، سد روبار لرستان و سد تنظیمی کرخه طراحی و اجرا گردیده است. استفاده از بتن غیر مسلح به جهت کیفیت شکنندگی آن، عمدتاً در سازه‌های وزنی کاربرد زیادی دارد. این عیب اساسی بتن، در عمل با تسليح آن با استقرار میلگرددهای فولادی در جهت نیروهای کشنشی برطرف می‌گردد. شایان ذکر است که در موارد متعددی جهت عملکرد این نیروهای کشنشی به طور دقیق معلوم نیست و در ضمن روشی است که بتن تهیه شده از سیمان پرتلند دارای مقاومت فشاری بالا بوده ولی مقاومت کشنشی آن نسبت به مقاومت فشاری در حد پائینی می‌باشد؛ لذا اجزا بتنی در کشنش با مشکل زیادی روپرتو شده و بتن در کشنش با ترک خوردگی مواجه می‌گردد؛ لذا از سال ۱۸۰۰ میلادی برای غلبه بر این مشکل، از تسليح بتن معمولی با فولاد استفاده شد و در بتن‌های مسلح، این فولادها به صورت میلگرددهای مدفون و یا شبکه‌های توری در درون بتن، کشنش واردہ بر بتن را تحمل کرده و بتن را از ترک خوردگی تحت بارهای کشنشی محافظت می‌نمودند. بررسی‌های بعدی نشان دادند که در محیط‌های با تهاجم کلریدی مانند سواحل و بنادر، با نفوذ یون کلر به درون بتن، فولاد به تدریج خورده شده و با افت میزان درصد فولاد،

جدول ۱- مشخصات الیاف پلیپروپیلنی

۱۰۰٪ پلی پروپیلنی	ساختمان شیمیایی
سفید	رنگ
مدور (قطر μm ۲۰ - ۲۰۰)	سطح مقطع
۰/۹۱ (gr/cm ³)	وزن مخصوص
۳۵۰۰ - ۵۲۰۰ (MPa)	مدول الاستیسیته
۴۵۰ - ۷۰۰ (MPa)	تنش کششی

به کارگیری الیاف پلیپروپیلنی برای جلوگیری از جمع شدگی و ترک خودگی بتن در سنین اولیه (جمع شدگی پلاستیک) از هر راه کار دیگری مناسب‌تر به نظر می‌رسد. تعداد بسیار زیادی الیاف در هر متر مربع بتن (بیش از ۱۰۰ میلیون رشتہ در مقدار معمول مصرف که قابل مقایسه با سایر الیاف نیست) به معنی اتصال سطح بسیار وسیعی از الیاف به بتن می‌باشد که فواصل کم الیاف، از ایجاد ترک در بتن جلوگیری می‌کند. استفاده از این الیاف سبب می‌شود که تا شکنندگی بتن به نحو قابل توجهی کاهش یافته و بتن یافی، رفتار شکل‌پذیری تحت بارهای مختلف از خود نشان دهد که این مسئله در هنگام زلزله و یا هر گونه بارگذاری ناگهانی حائز اهمیت است. نمونه‌ای از شکل‌پذیری بتن غلتکی تسليح شده با الیاف پلیپروپیلنی در مقابل بتن غلتکی معمولی در شکل (۴-الف) و (۴-ب) نشان داده شده است. همان‌طور که دیده می‌شود شکل (۴-ب) تغییر شکل زیادی در اثر بارگذاری داشته است.

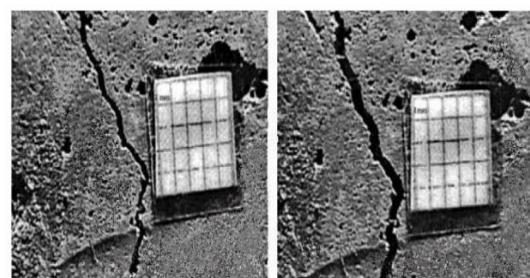
در استفاده از الیاف در بتن غلتکی باید به این نکته مهم اشاره نمود که متأسفانه علی‌رغم اهمیت موضوع و نیاز گسترده به آن به ویژه در سازه‌های هیدرولیکی، در تحقیقات نشر یافته محققان و طراحان، چندان توجهی به این مسئله نشده و در مقالات نیز بررسی‌هایی در این مورد به چشم نمی‌خورد.

لذا در این پژوهش سعی می‌شود که با ارائه طرح اختلالاتی مناسب و با انجام آزمایش‌هایی، مشخصات مصالح مورد استفاده و نوع الیاف پلیپروپیلنی تعریف شده و خواص مکانیکی در بتن غلتکی مورد بررسی قرار بگیرد و مقادیر بهینه الیاف مصرفی و اندازه مناسب آن مشخص گردد و برای جایگزینی آن به جای فولاد تسليحی در اختیار طراحان و مجریان پروژه‌های بتی در انواع سازه‌ها و به ویژه سازه‌های هیدرولیکی قرار گیرد.

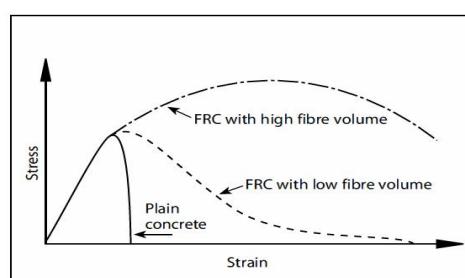
در حالت کلی مشخص شده است که اگر الیاف به مقدار مناسب و تعريف شده به بتن اضافه گردد مقاومت ترک خودگی آن افزایش یافته و عرض ترک نیز کاهش می‌باید که در شکل (۲) کاهش این ترک‌ها با اضافه شدن الیاف نشان داده شده است. لذا باید با آزمایش‌های مختلف مقدار بهینه الیاف در بتن معلوم گردد.

با توجه به تعريف سختی که به عنوان مساحت زیر نمودار تنش - کرنش می‌باشد، از شکل (۳) چنین استنباط می‌شود که استفاده از الیاف، سختی بتن را افزایش می‌دهد.

الیاف پلیپروپیلنی یکی از متداول‌ترین الیاف مورد استفاده در بتن مطابق ASTM-C1116 است که ضد آب بوده و دارای چگالی پائینی است. این الیاف از رشتلهای استوانه‌ای شکل تشکیل شده‌اند که می‌توانند در اندازه‌های مختلف و اشكال گوناگون از جمله تک رشتلهای^۱ و انواع رسهای^۲ مورد استفاده قرار گیرند. این الیاف هنگام اختساط با بتن، دچار آسیب نمی‌شوند، برخلاف الیاف شیشه‌ای که ممکن است دچار شکستگی شوند و همچنین این الیاف در بتن تهشیش نمی‌شوند (برخلاف الیاف فولادی) و باعث افزایش وزن مخصوص بتن نیز نمی‌گردد. مشخصات الیاف پلیپروپیلنی در جدول (۱) نشان داده شده است [۱۰].

شکل ۲- کاهش ترک خورگی با افزایش الیاف [۹]

شکل ۳- نمودار تنش - کرنش برای بتن یافی [۱۰]

همچنین برای یکسان بودن مشخصات سیمان‌های مصرفی در تمام آزمایش‌ها، سیمان کیسه‌های مختلف کاملاً مخلوط و آمیخته شده‌اند.

۲-۲-آب

آب مورد نیاز نیز از شبکه آبرسانی شهر تبریز تأمین شده است.

(الف)

(ب)

شکل ۴- (الف) تغییر شکل نمونه بتونی بدون افزودن الیاف

(ب) تغییر شکل نمونه بتونی با افزودن الیاف

۴-۲- مواد افزودنی شیمیایی

مواد افزودنی شیمیایی مورد استفاده در بتن غلتکی مطابق با استاندارد ASTM C494 به عنوان کنترل کننده زمان گیرش و تنظیم آن طبقه‌بندی می‌شوند. استفاده از این مواد سبب افزایش کارایی و چسبندگی بهتر لایه‌ها و بهبود خواص مکانیکی توده بتن غلتکی می‌گردد که در این پروژه از فوق روان کننده بر پایه پلی کربوکسیلیک تهیه شده از توزیع کننده‌های داخلی استفاده شده است.

۵-۲- سنگدانه‌ها

مصالح سنگدانه مصرفی و منابع قرضه استفاده شده در این تحقیق آزمایشگاهی شامل سنگدانه‌های درشت دانه با D_{max} برابر ۵۰ میلیمتر و مطابق با استاندارد C33-87 از ASTM C33-ASTM معدن تل ماسه تبریز، ماسه مطابق با استاندارد ۸۷ از معدن تل ماسه تبریز که ارزش ماسه‌ای آن برابر $8/5$ درصد و مدول نرمی آن $3/12$ تعیین گردید که نشان می‌دهد دارای ریزدانه کافی نیست؛ لذا با افزودن فیلر به میزان ۱۴ درصد حجمی ریزدانه به مخلوط، مدول نرمی به $2/6$ کاهش داده شد و بدین ترتیب در محدوده پیشنهادی استاندارد USACE مطابق شکل (۴) و شکل (۵) قرار گرفت. همچنین کیفیت مصالح مصرفی شامل درصد جذب و وزن مخصوص مصالح نیز در جدول شماره (۴) ارائه شده است.

۲- مصالح مورد استفاده

در این پژوهش، از مصالح محلی به عنوان گزینه‌ای اجرایی جهت احداث سازه‌های بتن غلتکی در مناطق شمال غرب کشور استفاده شده است.

۱-۲- سیمان

سیمان مورد استفاده سیمان تیپ II کارخانه سیمان صوفیان تبریز مطابق با استاندارد ASTM C150-86 می‌باشد که نتایج آنالیز شیمیایی آن در جدول (۲) ارائه شده است.

جدول ۲- نتایج آنالیز شیمیایی سیمان پرتلند تیپ II کارخانه سیمان صوفیان

C3S	C3S	C3A	C4AF	CaO	Other
% ۴۸/۴۸	% ۲۶/۶۵	% ۷/۴۹	% ۱۰/۵۵	% ۱/۲۳	% ۵/۹

جدول ۳- نتایج آنالیز شیمیایی میکروسیلیس کارخانه ازنای لرستان

H ₂ O	C	SiC	SiO ₂	Fe ₂ O ₃	CaO	Al ₂ O ₃	MgO	Na ₂ O	K ₂ O	P ₂ O ₅	SO ₃	Cl	L.O.I
۰/۸	۰/۳	۰/۵	۹۴/۶-۹۶/۴	۰/۸۷	۰/۴۹	۱/۳۲	۰/۹۷	۰/۳۱	۱/۰۱	۰/۱۶	۰/۱	۱/۰۴	۰/۹۴

جدول ۴- درصد جذب (رطوبت SSD) و وزن مخصوص مصالح

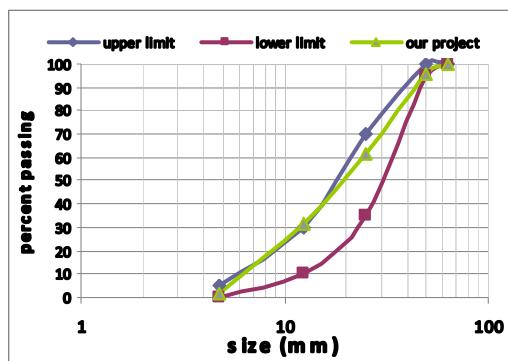
מלחال ریزدانه	رطوبت در حالت SSD gr/cm^2	وزن مخصوص در حالت SSD gr/cm^2	מלחال درشتدانه	رطوبت در حالت SSD (gr/cm^2)	وزن مخصوص در حالت SSD (gr/cm^2)
ماسه	۲/۶۳	۲/۶۳	شن نخودی	۱/۲۱	۲/۵۳۵
فیلر	۲/۶۵		شن بادامی	۰/۹۱۴	۲/۶۴۸
میکروسیلیس	-	۲/۴۵	ماکadam	۲/۵۶	۲/۵۶
سیمان	-	۳/۱۵			

بادامی، ۳۰٪ نخودی تعیین گردید. مقدار الیاف پلیپروپیلنی و فوق روان کننده نیز در جدول (۵) آورده شده است.

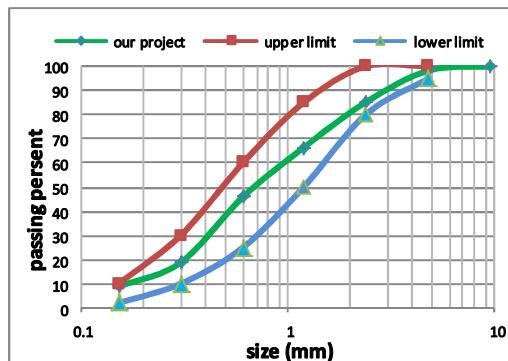
جدول ۵- طرح اختلاط پیشنهادی مصالح مطابق با استاندارد ACI 207.5 R

نام مصالح	مقدار (kg/m^2)
آب	۹۶
مواد سیمانی	۱۷۵
سیمان	۱۵۰
میکروسیلیس	۲۵
ماسه	۹۰۵
ماکadam	۵۱۰
بادامی	۳۸۵
نخودی	۳۸۵
فوق روان ساز	۱/۲۲۵
پودر سنگ	۹۰
الیاف پلیپروپیلن	۱/۴۰-۰/۷۰-۰/۳۵

۴- آزمایش‌های پژوهش در این پژوهش، به استاندار خواص و مشخصات تعیین شده مصالح انتخابی در آزمایشگاه و انطباق آنها با استانداردهای ASTM و ارائه طرح اختلاط مناسب طبق استانداردهای ACI 211.1-91 و ACI 207.5R با نسبت w/c ثابت و با استفاده از میکروسیلیس (SF) در حدود ۱۵٪ وزنی سیمان به عنوان ماده جایگزین سیمان و همچنین با مصرف فوق روان کننده و کنترل مقادیر مصرف جهت کارآئی مورد نیاز به کمک دستگاه Vebe مطابق استاندارد CRD-C 53091 انجام شد که در این پژوهش زمان Vebe مخلوط ۱۸ ثانیه می‌باشد. مهمترین مرحله در طراحی بتن غلتکی به دست آوردن تراز کارایی مطلوب برای مخلوط می‌باشد. برای اغلب مخلوط‌هایی با کارایی Vebe بسیار بالا، میزان کارایی مخلوط توسط دستگاه Vebe اندازه‌گیری می‌شود. اغلب گروه‌های مهندسی بتن غلتکی حجمی از نسبت اختلاط‌هایی استفاده کرده‌اند که زمان Vebe مخلوط در بازه ۱۲ الی ۲۵ ثانیه قرار بگیرد. وقتی زمان Vebe در این

شکل ۴- منحنی دانه‌بندی درشت دانه‌ها

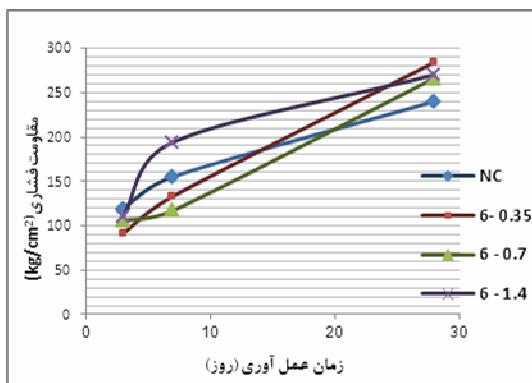

شکل ۵- منحنی دانه‌بندی ریزدانه‌ها

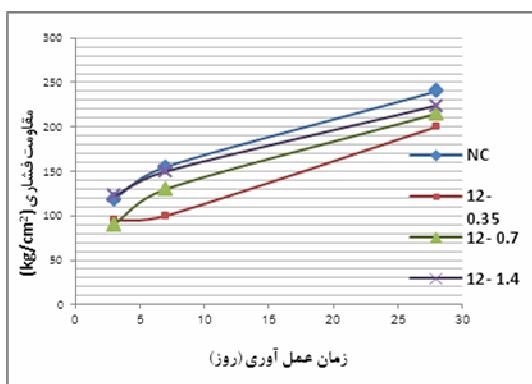
۶-۲- الیاف پلیپروپیلنی
الیاف پلیپروپیلنی به طول‌های ۶ و ۱۲ میلی‌متر از تولید کننده‌های داخلی (اصفهان).

۳- طرح اختلاط

در این پژوهش آزمایشگاهی، طرح اختلاط بتن غلتکی بر اساس روش حجمی و مطابق با استاندارد ارتش امریکا (USACE) می‌باشد. مقدار بهینه پیشنهادی مصرف میکروسیلیس ۱۵٪-۱۰٪ وزنی سیمان می‌باشد و در این پژوهش از این مقدار بهینه (یعنی ۱۵٪) استفاده شده است. پس از تعیین منحنی دانه‌بندی سنگ‌دانه‌ها نسبت اختلاط بهینه به صورت درصد حجمی مصالح سنگی به صورت ۴۰٪ ماکadam، ۳۰٪

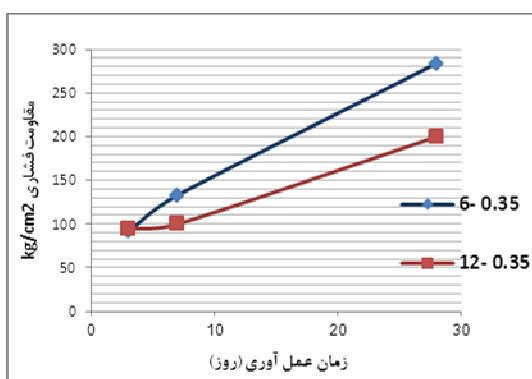
شکل ۶- تغییرات مقاومت فشاری برای مقادیر مختلف الیاف میلی‌متری

شکل ۷- تغییرات مقاومت فشاری برای مقادیر مختلف الیاف ۱۲ میلی‌متری

۲-۵- بررسی تغییرات مقاومت فشاری برای مصرف معین الیاف با طول‌های مختلف (kg/m^3) ۰/۳۵ - ۰/۰/۷ - ۰/۰/۴

با بررسی نتایج به دست آمده و اشکال (۸) تا (۱۰) می‌توان دریافت که در هر سه حالت مقاومت فشاری بتن، با افزودن الیاف ۶ میلی‌متری نتایج بهتری نسبت به افزودن الیاف ۱۲ میلی‌متری حاصل می‌شود.

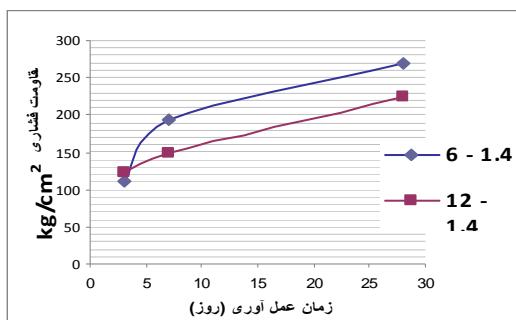
شکل ۸- تغییرات مقاومت فشاری با مصرف kg/m^3 ۰/۳۵ الیاف

بازه قرار می‌گیرد، معمولاً میزان کارایی مخلوط بسیار بالا خواهد بود و بتن ریزی مخلوط به آسانی انجام می‌شود و قادر است به Vebe ویژه در محل درز بین لایه‌ها به خوبی متراکم شود و زمان Vebe به دست آمده این پژوهش در محدوده مطلوب قرار دارد. بعد از تعیین طرح اختلاط بتن غلتکی، یک سری نمونه‌های بتن غلتکی کنترل یا شاهد تهیه گردید. در یک سری دیگر از نمونه‌ها، با ثابت نگهداشت تمام پارامترهای طرح اختلاط، به هر یک از نمونه‌ها به میزان ۰/۳۵، ۰/۰/۷ و ۰/۰/۴ (kg/m^3) الیاف پلی‌پروپیلنی افزوده شد و در انتخاب الیاف از اندازه‌های ۶ و ۱۲ میلی‌متری استفاده گردید و پس از عمل آوری در محیط آب و در مخازن محبوطه آزمایشگاه بتن دانشگاه تبریز، در مدت زمان‌های ۳، ۷ و ۲۸ روزه، تحت آزمایش‌های مقاومت فشاری و کششی قرار گرفته و با بررسی نتایج حاصل از آزمایش‌ها، تأثیر الیاف پلی‌پروپیلنی بر روی خواص نمونه‌ها در مقایسه با نمونه‌های کنترل ارائه گردید. برای اطمینان از نتایج آزمایش‌ها و نتیجه‌گیری صحیح، در هر یک از حالات مختلف سه نمونه ساخته می‌شود.

۵- تجزیه و تحلیل نتایج آزمایشگاهی

پس از تهیه نمونه‌های ۳، ۷ و ۲۸ روزه‌ی عمل آوری شده در آب مطابق روش ذکر شده و انجام آزمایش‌های لازم کارایی، خواص مکانیکی بتن‌های نمونه به شرح زیر مشخص گردید:

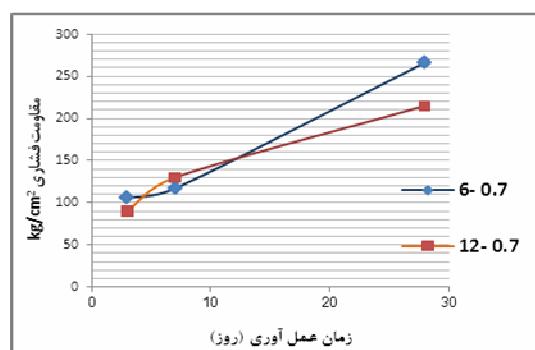
۱-۵- بررسی تغییرات مقاومت فشاری برای مقادیر مختلف ۶ و ۱۲ میلی‌متری برای زمان عمل آوری متفاوت همان‌طور که از اشکال (۶) و (۷) مشخص می‌شود، با افزایش مقدار الیاف، مقاومت فشاری نمونه بتنی تولید شده افزایش می‌یابد. خواص مکانیکی بتن را می‌توان ناشی از خواص فیزیکی سنگدانه‌ها، و دوام بتن را می‌توان ناشی از عوامل مؤثر روی ملات بتن دانست. افزودن الیاف بر روی خواص مکانیکی ملات بتن تولید شده تأثیر می‌گذارد. در تمامی نمونه‌ها خواص فیزیکی سنگدانه‌ها ثابت فرض شده است؛ لذا علت افزایش مقاومت را می‌توان ناشی از کاهش ترک‌خوردگی و افزایش مقاومت ترک‌خوردگی یا دوخت و دوز ترک‌های به وجود آمده در ملات بتن که ناحیه انتقال نیرو می‌باشد، دانست که این امر باعث افزایش مقاومت فشاری و کششی نمونه‌های مسلح شده به الیاف می‌باشد.

شکل ۱۰- تغییرات مقاومت فشاری با مصرف $1/4 \text{ kg/m}^3$ الیاف

۳-۵- مقایسه مقاومت فشاری نمونه‌های با الیاف ۶ میلی‌متر با نمونه‌های شاهد در مدت زمان‌های عمل‌آوری مختلف

در شکل (۱۲) برای طول‌های الیاف ۶ میلی‌متر، تغییرات مقاومت فشاری نمونه‌ها برای درصدهای مختلف الیاف نشان داده شده است. همان‌طور که مشاهده می‌شود بیشترین مقاومت به دست آمده برای الیاف ۶ میلی‌متری با اضافه کردن 0.35 kg/m^3 از این الیاف به دست می‌آید.

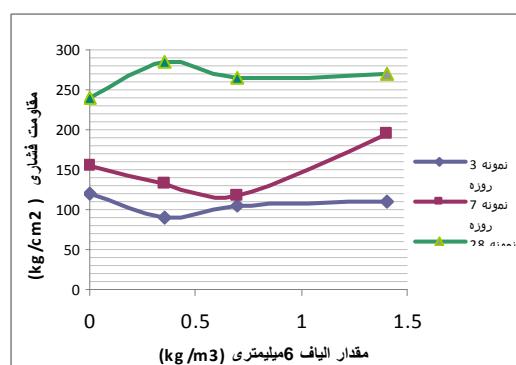
الیاف ۱۲ میلی‌متری به علت طول زیاد خود، باعث به وجود آمدن پدیده‌ای به نام Balling (جمع شدگی الیاف در یک طرف ملات) می‌شوند که در این پروژه برای کاهش Balling یا توپی شدن الیاف معمولاً یک سوم درشتدانه‌ها بعد از اختلاط سیمان با سنگدانه‌ها افزوده می‌شود تا از بروز این پدیده جلوگیری کند؛ ولی به هر حال وقوع این پدیده در بتن با الیاف ۱۲ میلی‌متری مشاهده می‌شود و نمونه‌ای از این نوع پدیده در شکل (۱۱) مشاهده می‌شود.

شکل ۹- تغییرات مقاومت فشاری با مصرف $1/7 \text{ kg/m}^3$ الیاف

شکل ۱۱- نمونه‌ای از توپی شدن الیاف پلی‌پروپیلینی در داخل بتن غلتکی

۴-۵- مقایسه مقاومت فشاری نمونه‌های با الیاف ۱۲ میلی‌متر با نمونه‌های شاهد در مدت زمان‌های عمل‌آوری مختلف

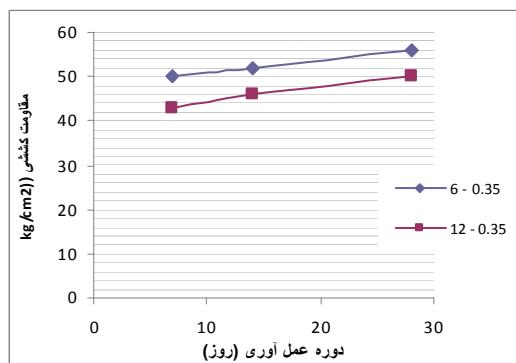
در شکل (۱۳) برای طول‌های الیاف ۱۲ میلی‌متر، تغییرات مقاومت فشاری نمونه‌ها برای درصدهای مختلف الیاف نشان داده شده است. همان‌طور که مشاهده می‌شود برای الیاف ۱۲ میلی‌متری، برای بتن غلتکی معمولی بدون اضافه کردن الیاف، بیشترین مقاومت فشاری به دست آمده است و علت این امر در توپی شدن یا جمع‌شدگی الیاف ۱۲ میلی‌متری به خاطر طول زیادشان می‌باشد. جمع‌شدگی الیاف ۱۲ میلی‌متری باعث ایجاد

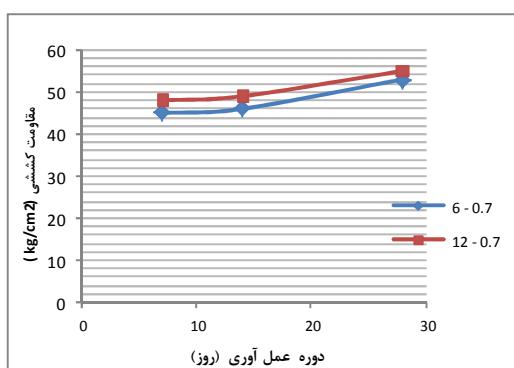
شکل ۱۲- مقایسه مقاومت فشاری نمونه‌ها با الیاف ۶ میلی‌متری

۶-۵- بررسی تغییرات مقاومت کششی برای مصرف معین الیاف با طول های مختلف (kg/m^3)

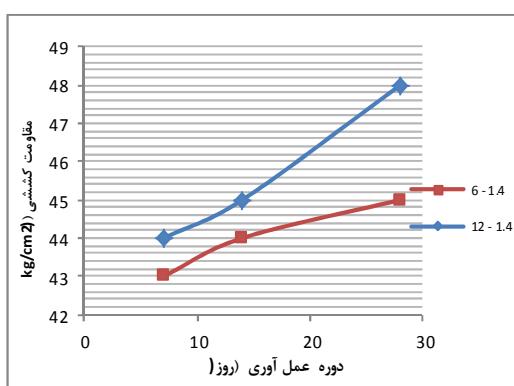
با توجه به اشکال (۱۵) تا (۱۷) دیده می شود که در مقدار $6/\text{m}^3$ الیاف 6 mm میلی متری افزایش مقاومت کششی بهتری نسبت به الیاف 12 mm میلی متری از خود نشان می دهد و در مقدار $12/\text{m}^3$ الیاف اضافه شده ($1/\text{m}^3 - 0.7/\text{kg}$) به مخلوط بتن، الیاف 12 mm میلی متری نتیجه بهتری نسبت به الیاف 6 mm میلی متری می دهد.

شکل ۱۶- تغییرات مقاومت کششی با مصرف $0.35 \text{ kg}/\text{m}^3$ الیاف

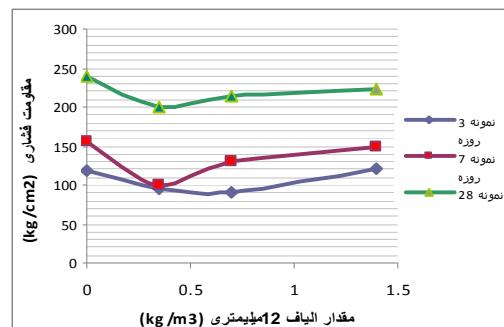

شکل ۱۷- تغییرات مقاومت کششی با مصرف $0.7/\text{m}^3$ الیاف

شکل ۱۸- تغییرات مقاومت کششی با مصرف $1.4 \text{ kg}/\text{m}^3$ الیاف

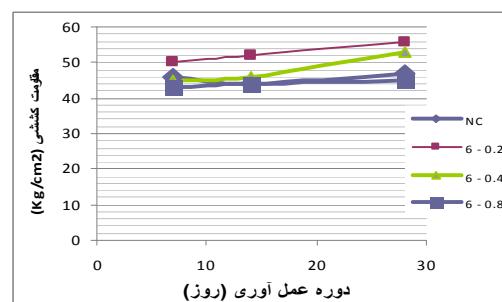
تمرکز تنش در آن قسمت نمونه می شود که این موضوع باعث کاهش مقاومت بتن غلتکی می شود.

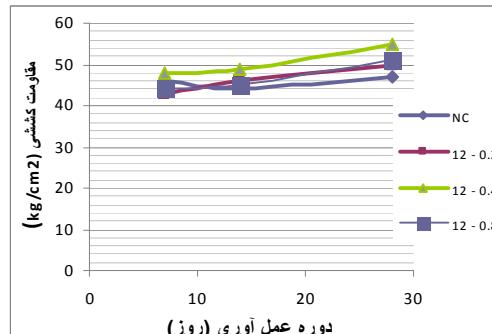
شکل ۱۳- مقایسه مقاومت فشاری نمونه ها با الیاف 12 mm میلی متری

۶-۶- بررسی تغییرات مقاومت کششی برای مقادیر مختلف الیاف 6 و 12 میلی متری برای زمان های عمل آوری متفاوت

با بررسی نتایج به دست آمده و اشکال (۱۴) و (۱۵) می توان دریافت که در هر سه حالت، مقاومت کششی بتن با افزودن الیاف نتایج بهتری نسبت به بتن معمولی می دهد که به علت کاهش ریزتر که ها در ناحیه انتقال می باشد.

شکل ۱۴- تغییرات مقاومت کششی برای مقادیر مختلف الیاف 6 mm میلی متری

شکل ۱۵- تغییرات مقاومت کششی برای مقادیر مختلف الیاف 12 mm میلی متری

۶- نتیجه‌گیری

با توجه به نتایج آزمایش‌های انجام یافته می‌توان نتیجه‌گیری زیر را ارائه داد:

- نتایج حاصل از آزمایش‌های صورت گرفته روی نمونه‌ها در خصوص اندازه‌گیری مقاومت فشاری و کششی و تأثیر درصد اختلاف الیاف و اهمیت طول الیاف مورد بررسی قرار گرفت. در مورد تأثیر درصد اختلاف الیاف باید توجه کرد که درصد اختلاف الیاف بسیار مهم می‌باشد چرا که اگر این درصد الیاف زیادتر از مقدار مورد نیاز در نظر گرفته شود الیاف توانایی یکنواخت شدن در سطح بتن را نداشته و به صورت نقاط گلوله‌ای شکل در می‌آیند که در هنگام وارد شدن نیرو این نقاط باعث تمرکز تنش شده و موج شکست زودتر حاصل می‌شود و اگر درصد اختلاط کم باشد، عملکرد لازم برای تقویت بتن را ارائه نمی‌دهد.
- در مورد تأثیر طول الیاف در مقاومت فشاری، الیاف با طول بلند از نظر اتصال بین دانه‌های بتن عملکرد بهتری دارند ولی از نقطه نظر نحوه مخلوط شدن نسبت به الیاف با طول کمتر عملکرد ضعیفتری از خودشان دارند و در الیاف با طول کمتر (۶ میلی‌متر) بیشترین مقاومت با افزودن 0.35 kg/m^3 کیلوگرم بر متر مکعب به دست آمده است.
- در مورد تأثیر طول الیاف در مقاومت کششی، الیاف با طول بلندتر به علت اتصال دادن دانه‌ها و کاهش ریز ترک در ناحیه انتقال، مقاومت بهتری می‌دهند و مقدار بهینه الیاف برای طول الیاف ۶ میلی‌متر 0.35 kg/m^3 کیلوگرم بر متر مکعب و برای طول ۱۲ میلی‌متر مقدار 0.7 kg/m^3 کیلوگرم بر متر مکعب به دست آمده است و در هر حالت تقریباً 20% مقاومت کششی را افزایش می‌دهند.

۷- مراجع

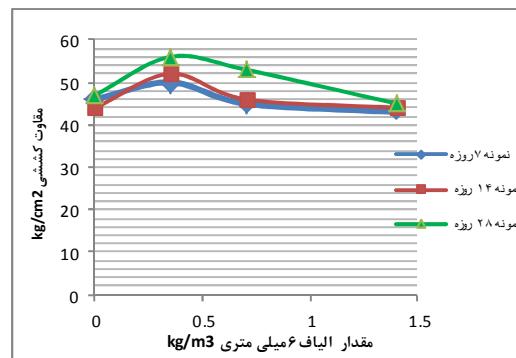
- [1] Vahedifrad, F., Nili, M., Meehan, Ch., "Assessing the Effects of Supplementary Cementitious Materials on the Performance of Low-Cement Roller Compacted Concrete Pavement", Construction and Building material Journal, 2528-2535, 2012.
- [2] Madhkhan, M., Azizkhani, R., Torki Harchegani, M. E., "Effect of Pozzolans Together with Steel and Polypropylene Fibers on Mechanical Properties of RCC Pavements", Construction and Building material journal, 2012, 529-536.
- [3] Najimi, M., Sobhani, J., Pourkourshidi, A. R., "A Comprehensive Study on No-Slump Concrete: from Laboratory towards Manufactory", Construction and Building material journal, 2012, 102-112.

۷-۵- مقایسه مقاومت کششی نمونه‌های با الیاف ۶ میلی‌متری با نمونه‌های شاهد در مدت زمان‌های عمل‌آوری مختلف

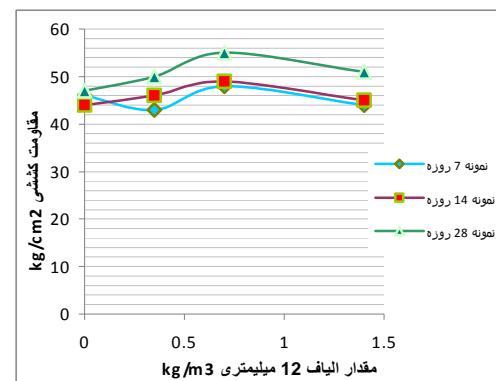
در شکل (۱۹) برای طول‌های الیاف ۶ میلی‌متر، تغییرات مقاومت کششی نمونه‌ها برای درصدهای مختلف الیاف نشان داده شده است. همان‌طور که مشاهده می‌شود بیشترین مقاومت کششی به دست آمده برای الیاف ۶ میلی‌متری با اضافه کردن 0.35 kg/m^3 از این الیاف به دست می‌آید.

۸-۵- مقایسه مقاومت کششی نمونه‌های با الیاف ۱۲ میلی‌متری با نمونه‌های شاهد در مدت زمان‌های عمل‌آوری مختلف

در شکل (۲۰) برای طول‌های الیاف ۱۲ میلی‌متر، تغییرات مقاومت کششی نمونه‌ها برای درصدهای مختلف الیاف نشان داده شده است. همان‌طور که مشاهده می‌شود بیشترین مقاومت کششی به دست آمده برای الیاف ۱۲ میلی‌متری با اضافه کردن 0.7 kg/m^3 از این الیاف به دست می‌آید.

شکل ۱۹- مقایسه مقاومت کششی نمونه‌ها با الیاف ۶ میلی‌متری

شکل ۲۰- مقایسه مقاومت کششی نمونه‌ها با الیاف ۱۲ میلی‌متری

- level", Special Concrete and Quality Assurance.
- [9] Horbanova, L., Ujhelyiora, A., Ryba, J., Lokaj, J., Michelik, P., "Properties of Composite Polypropylene Fibers for Technical Application", Actachimiaslovaca, 2010, 3 (2), 84-92.
- [10] Cement & Concrete Institute, "Fiber Reinforcement Concrete", 2010.
- [4] American Concrete Institute, Roller Compacted Concrete, ACI207.5 R, 1999.
- [5] US Army Corps of Engineers, "Roller Compacted Concrete Manual", 2000.
- [6] Raphael, J. M., "The Optimum Gravity Dam", Conference on Rapid Construction of Concrete Dams, New York, 1970.
- [7] Brown, R., shukla, A., Natarajan, K. R., "Fiber Reinforcement Concrete Structure", University of Rhode Island, 2002.
- [8] Bagherzade, R., Faramarzi, A. R., Gorchi. M., "Utilizing Polypropylene Fibers to Improving Concrete Durability and Cracking